

BYLO ROZHODNUTO

PhDr. Karel JANÍŠ

V 2. kole přímé volby prezidenta republiky 26. ledna 2013 bylo rozhodnuto o tom, kdo přijde po Václavu Klausovi. A většina sdělovacích prostředků okamžitě předsedla z Karla na Miloše. Zejména veřejnoprávní televize pečlivě sledovala každý krok, každé slovo budoucího prezidenta, do omrzení vysílala záběry, jak s košíkem v doprovodu 2 strážců jde nakupovat, setkává se s občany. Koho přijímá, kdo ho navštívil. A spekovala, proč napřed Škromach a Benešová a teprve pak předseda ČSSD. A vyzvíдалa, co nám Miloš řekne v inauguračním projevu, koho bude mít kolem sebe, jakou úlohu bude mít první slečna dcera a jaké zaměstnání má nebo nemá Milošova manželka. Naše veřejnoprávní zapomněla zjistit oblíbené jídlo a číslo obuvi, jak dlouho spí a hlavně kde. Hysterie pokračovala a zřejmě neskončí.

Současně televize pokračovala v kritice odcházejícího prezidenta Václava Klause. Požadovala ústy politiků objasnění důvodů amnestie, nelíbilo se jí zapojení Klausovy rodiny v neprospěch Karla Černínského a hlavně, že si dovolil zpochybnit dlouhodobě pěstovaný kult svého předchůdce. Dokonce skupina členů Penklubu požadovala, aby se za své výroky o V. Havlovi omluvil.

Prezident byl zvolen, ale odpočívat se nebude!

Někteří z nás – jednotlivci i základní organizace si možná mnou ruce – prezident byl zvolen, máme klid... Pokud ne, výborně, pokud však ano, je to zásadní chyba. Ještě čerstvá, historicky první přímá volba prezidenta republiky odhalila zásadní nedostatky v činnosti naší strany. Nedokázali se sjednotit na kandidátovi, kterého budeme podporovat (neomlouvá nás, že stejnou slabost prokázala i ČSSD), navíc se ukázalo, že nedokážeme respektovat usnesení strany (stanoviska, doporučení) a co je horší, nedokážeme zabezpečit účast našich členů u voleb. Jinak by se nestalo, že kandidátovi, k jehož podpoře vyzval jak ÚV, tak i MěV KSČM ve 2. kole dalo hlas pouze asi 54 procent komunistů. Miloš Zeman našťastí prošel, takže prezidentem nebude přestárlý ministr zahraničních věcí z TOP 09. Naše zásluha to ale pohříchu není.

Příští rok bude supervolební. Čekají nás volby komunální, do Evropského parlamentu, Poslanecké sněmovny a třetiny Senátu. Že je čas? Omyl. Už nyní je třeba se nejen vážně zamyslet, ale hlavně činit praktické kroky, abychom naplnili kandidátky do zastupitelstev místních částí i města Brna. **Musí být plné, nabízet zajímavé a vzdělané lidi a musí se výrazně omladit** (podrobněji o tom píše na jiném místě Aleš Růčka). Jen tak můžeme získat voliče. (Dokončení na straně 2)

Bylo až neuvěřitelné úsilí, které naše veřejnoprávní vynaložila, když papež oznámil, že k 28. únoru 2013 ukončí své působení jako papež. Zpovídala oba kardinály, Tomáše Halíka, Jaroslava Šebka a další svědky působení papeže, zda je na tom zdravotně tak, že dál nestačí vykonávat tento významný úřad, zda nepůsobí jiné příčiny, vyzvíдалa, kdo bude příštím papežem, zda Ital, zda ten, který se narodil u nás nebo z Afriky či Latinské Ameriky. Nechybělo ani srovnání s papežem Janem Pavlem II., který ač ve vážném zdravotním stavu, nerezignoval na rozdíl od nynějšího papeže. Spekulace o tom, kdo bude zvolen papežem, nám tvůrci veřejného mínění i nadále předkládají.

Bylo možno jedině s velkým sebezapřením poslouchat 10. a 17. února 2013 v Moravcově pořadu rozhovory o tom, kam daleko se dostal rozvoj obnovitelných zdrojů energie, jejichž prostředky jsou „zapleveleny“ velké lány našich polí, které po listopadu přestaly plnit svou úlohu zabezpečovat naši výživu.

Státní dotace na vybudování zařízení na našich polích hradíme stále rostoucími výdaji a není jim po řadu dalších roků konec. Přímo skandální bylo 10. února 2013 prohlášení vedoucí provozovatelů těchto zařízení, že je vrátí státu, pokud nepřestanou záměry regulačního úřadu omezovat je.

Neměli bychom přehlédnout a hlavně zapomenout na prohlášení předsedy ČSSD v Právu 9. února 2013, že NIKDE NENÍ GARANCE, ŽE SE SNÍŽÍ CENY, POKUD BYCHOM SNÍŽILI DPH, že před volbami ČSSD zopakuje, že vláda ČSSD nebude pokračovat ve zvyšování DPH, sazby DPH by měly zůstat dvě, zruší rovnou daň a poplatky ve zdravotnictví, zůstat by měl jen poplatek za stravu v nemocnicích, který by byl zastropován 30 dny. Předseda ČSSD blíže neobjasnil konkrétní obsah dvou sazeb DPH a zda by ČSSD usilovala o snížení dnešní stovky korun za jeden den v nemocnici či osvobození od něho například u důchodců.

Městský výbor Komunistické strany Čech a Moravy v Brně

zve občany města Brna na veřejné setkání

PROBLÉMY ŠKOLSTVÍ V ČR A NÁZORY KSČM NA JEJICH ŘEŠENÍ

**Vystoupí poslankyně a členka školského výboru
Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Marta Semelová**

**a Vámi zvolení zastupitelé za KSČM – členové školských komisí
Zastupitelstva Jihomoravského kraje a Zastupitelstva města Brna.**

**Setkáme se v pondělí 8. dubna 2013 od 16,⁰⁰ hodin
na Moravském náměstí v Brně.**

Malé zamyšlení Aleše Růčky O VOLBÁCH (ale ne těch prezidentských)

Prezidentské volby jsou za námi. Aktivně jsme se jich zúčastnili a v druhém kole tak zabránili zvolení toho kandidáta, který byl pro nás zásadně nepřijatelný. Seznámili jsme se s nejrůznějšími rozbory, analýzami i komentáři politologů, politiků i jiných na slovo vzatých „odborníků“. Prožili jsme první přímé volby prezidenta ČR a získali zkušenosti z jejich průběhu.

A teď je již načase s plnou mírou zodpovědnosti vzít na vědomí fakt, že nastal čas naplno se pustit do přípravy voleb v r. 2014, který bude opět rokem supervolebním. Čekají nás volby jak do obecních zastupitelstev, tak volby do Poslanecké sněmovny PČR, třetiny senátu i Evropské unie. Každý z nás je ochoten přiznat, že čas pro výběr a přípravu kandidátů již opravdu nastal, každý z nás je ochoten se na tomto základním úkolu strany pro příští období podílet, bohužel, ne každý z nás jej však skutečně začne naplňovat. Nutno přiznat, že často pro to má své dobré objektivní důvody.

Chtěl bych proto v tomto mém zamyšlení informovat o tom, jakým způsobem se k tomuto úkolu postavila naše základní organizace 3023. Obecně se dá říci, že volbami se poslední rok zabýváme (nejen) na každé členské schůzi. I v období přípravy a průběhu podzimních a nedávno proběhlých prezidentských voleb jsme si uvědomovali, že „*máme na krku*“ volby do městského zastupitelstva a zastupitelstva městské části Brno-střed. V organizaci jsme zajedno, že nelze nadále připustit, aby na kandidátkách dominovali v převážné míře kandidáti pokročilého věku. Naposledy nám to potvrdily zkušenosti, ale i kritika z podzimních voleb do krajského zastupitelstva. V této souvislosti je třeba podtrhnout, že to není proto, že by se nám na kandidátky „*hrnuli*“ právě senioři na úkor mladších. Mladších prostě nemáme dostatečný počet. Seniorům je proto třeba nejen poděkovat, ale je třeba i vytvořit podmínky, aby v příštích volbách už nemuseli „*zaskakovat*“ za mladé.

Jsem rád, že zde mohu napsat, že naše organizace má v tuto chvíli dva členy (ve věku 33 a 46 let), kteří se připravují na možný výkon funkce člena zastupitelstva. Další členka (42 let) ještě není zcela rozhodnuta. Všichni tři obdrželi „*Příručku pro člena zastupitelstva obce po volbách v roce 2010*“, aby si nejen udělali obrázek o tom, co práce zastupitele obnáší, ale především, aby zjistili, jaké mezery ve svém vzdělání a praktických zkušenostech pro vlastní výkon této funkce mají a mohli tak na sobě v tomto smyslu pracovat. Vždyť na to mají už jen něco málo přes rok.

V následujících měsících se v organizaci chceme věnovat výběru dalších možných kandidátů na zastupitele – ve výboru převládá názor, že je v našich silách vybrat a připravit ještě nejméně další tři.

V této souvislosti si dovoluji malou poznámku – nebo snad vysvětlení k možné otázce: kde bereme přesvědčení, že v naší organizaci budeme, až přijde čas, schopni předložit návrh šesti kandidátů, a zdůrazňuji mladých, na kandidátní listinu pro volby do zastupitelstva městské části či případně města? Odpověď na takovou otázku je pro nás poměrně jednoduchá: Právě při volbách v roce 2010 jsme si uvědomili, že jedním z předpokladů pro úspěch ve volbách v r. 2014 bude zařadit na kandidátní listiny mnohem mladší kandidáty. I proto jsme se zaměřili na přijímání nových členů. Postupně jsme začali tomuto záměru věnovat pozornost a v roce 2011 jsme přijali 5 nových členů, a v loňském roce 11. Zde však musím po pravdě uvést, že 7 z nich se přihlásilo ke vstupu do strany samo, nicméně čtyři byli získáni pro vstup do strany výhradně členy naší organizace. Mimo to, že přijímáme nové členy, existuje kolem naší ZO i poměrně široký okruh sympatizantů, kteří však do strany vstoupit z nejrůznějších důvodů nemohou nebo nechťejí. Některé z nich se rovněž chystáme oslovit ohledně kandidatury na kandidátní KSČM. Upřesněná odpověď na onu možnou otázku tedy zní: *Máme kde brát, protože mluvíme s lidmi.*

Tolik k našemu přístupu k výběru budoucích kandidátů. Chápeme to pochopitelně jako pouhý počátek, respektive nutný předpoklad. Zatím máme, respektive budeme mít „*jen*“ určitý počet osob ochotných v příštích volbách kandidovat. Tyto budoucí kandidáty je ale nutné na výkon

jejich budoucích funkcí připravovat. Pořádám za rozumné, aby se touto otázkou, až přijde čas, zabýval výkonný či přímo městský výbor strany společně s klubem zastupitelů. Ale aby bylo koho připravovat a školit musí existovat nejdříve návrh konkrétních osob z jednotlivých ZO a místních výborů. My v naší organizaci počítáme, kromě seznámení se s obsahem zmíněných příruček, s návštěvou našich budoucích kandidátů na jednáních zastupitelstev, účastí na chystaných aktivech mladých členů (mimořádně v březnu je na jeho programu právě beseda se zastupiteli města), promýšlíme další možnosti.

Jsem toho názoru, a zkušenosti z minulých voleb to potvrzují, že na kandidátní listině musí být osobnosti, které jsou voličům známé. V tom jsme zatím udělali málo. Naši budoucí kandidáti musí být na veřejnosti vidět, a to nejen na 1. máje či shromáždění občanů organizovaných městským výborem.

To jsou ve stručnosti první kroky v přípravě naší organizace na volby v roce 2014. Uvědomujeme si, že nás v této oblasti čeká ještě mnoho práce, a času už máme málo – jen něco přes rok!

A co vaše organizace?

Je mi známo, že ne všechny organizace přijaly v minulých dvou letech nové mladé členy. Ale v okruhu působnosti těchto organizací mladí lidé žijí a pracují. Jsem přesvědčen, že jedním z hlavních úkolů stranické práce v letošním roce je v každé organizaci s těmito mladými lidmi hovořit, získávat je pro realizaci programu strany s cílem jejich zařazení na budoucí kandidátní listinu KSČM.

P.S.: Na březnové členské schůzi budeme projednávat dvě přihlášky zájemců o členství v komunistické straně.

Prezident byl zvolen, ale odpočívat se nebude!

(Dokončení ze strany 1)

Někteří komunální matadoři (a buď jim čest za dosavadní, většinou letitou práci) budou muset uvolnit místa další generaci.

Stejně tak musíme pracovat i se seznamy vhodných adeptů do okrskových volebních komisí. Není to jen odsedět si pár hodin a pak sbalit peníze (ty ostatně příliš velké nejsou). Ti z nás, kteří do komisí (někteří i desítky let) chodí mě dají za pravdu, že je to práce psychicky náročná a uhlídat vše tak, aby byl dodržen zákon (při jeho neznalosti členy delegovanými jinými politickými subjekty) není vždy zcela jednoduché. Naši členové mají praktické zkušenosti i teoretické znalosti a často se stávají předsedy či místopředsedy OVK. Je to uznání jejich autority i autority KSČM. V tomto trendu bychom měli samozřejmě pokračovat a proto je nutné na výběr členů komisí klást velký důraz. Problém bude u komunálních voleb, kdy řada lidí nastoupí na kandidátky. Nebojme se však oslovit sympatizanty a třeba i studenty. Někdy a někde se musí naučit co obnáší práce v komisi. Jiní už to dělají dávno.

Že byl na tyto poznámky čas – nemyslím, žádný klid nebude, nemůžeme si ho dovolit, jde nám přece o budoucnost. **Společnost doleva sama nepůjde, my ji musíme otočit!**

Tibor DÁVID

Dotace na sociální služby

Přes 44 milionů korun dostanou letos z rozpočtu města Brna nestátní neziskové organizace na projekty sociální služby občanům.

Nestátní neziskové organizace předaly Magistrátu města Brna na Odbor sociální péče po vyhlášení výzvy své požadavky v podobě projektů sociální služby, přípravných k pokrytí penězi. Požádali dohromady o 54,6 milionu korun.

»Dostali jsme žádosti pro 131 projektů šedesáti nestátních neziskových organizací. A to na sociální služby, které občané Brna nezbytně potřebují a které nejsou, nebo nemohou provozovat v požadovaném rozsahu orgány státní správy nebo územní samosprávy,« uvedl primátor Brna **Roman Onderka**.

Pracovníci odboru sociální péče udělali předběžnou veřejnosprávní kontrolu všech žadatelů. Do řízení o přiděl dotací zahrnuli pouze projekty, které jsou dle zákona o sociálních službách evidovány v registru poskytovatele sociálních služeb.

(vž)

Vandalové poničili tramvaje za 50 milionů Kč

Škodu téměř 50 milionů korun mají na svědomí vandalové, kteří škrábou nebo poleptávají skla v brněnských tramvajích. Vedení Dopravního podniku města Brna došla trpělivost. Podalo trestní oznámení na neznámého pachatele pro poškození cizí věci.

»Poškrábaná okna se nelíbí nám, ani cestujícím. Boční okna nevyměňujeme, protože nedlouho po výměně jsou znovu terčem vandalů. Tento názor s námi sdílela i většina lidí, kteří se vyjádřili k naší anketní otázce 'Máme je vyměnit?' Nemůžeme ale dál jen nečinně přihlížet ničení vozů. Proto jsme podali trestní oznámení,« vysvětlil generální ředitel DPMB **Miloš Havránek**. Vyměňovat se ale musí okna čelní, aby měl řidič ničím nerušený výhled z vozu. A čelní okna bývají zpravidla také nejdražší.

Mezi nejvíce poškozené typy vozidel patří tramvaje typu KT8, které jsou obousměrné. Protože jde o dlouhý vůz, řidič má jen malý přehled o tom, co se děje v zadní části vozu. Proto se na těchto vozech objevuje řádění vandalů v nejvyšší míře. Snadným cílem pouličních ničitelů se stávají také B vozy v soupravě, kde jsou sprážen dva nebo více vozů za sebou. »Výrazný pomocník v boji s vandaly je kamerový systém. Ten funguje už několik let v tramvajích typu Porsche a jejich skla jsou téměř netknutá. Proto jsme přistoupili k rozšíření kamer i do ostatních typů vozidel. Postupně jimi osazujeme novější tramvaje, například Varia nebo Anitry,« uvedl provozní ředitel DPMB **Jiří Valníček**.

Kromě poškrábaných skel dělají vandalové velké škody také sprejováním po karosériích vozidel nebo objektů, poškozováním označnicků nebo jízdních řádů a ničením dalšího vybavení na zastávkách. »V loňském roce nás řádění vandalů stálo téměř pět milionů korun. Za to už bychom pořídili např. nový autobus. Není možné před vandalismem do nekonečna zavírat oči,« zhodnotil situaci Havránek.

(vž)

Šalinkarta jako sleva do MZM

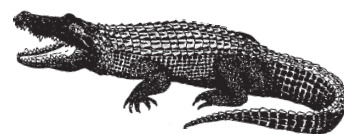
Moravské zemské muzeum v loňském roce zastavilo sestupnou křivku návštěvnosti, ba naopak zaznamenalo vzestup. V roce 2012 navštívilo expozice a doprovodné akce 113 501 návštěvníků (v roce 2011 to bylo 90 115 návštěvníků). Vedení chce ale víc.

Aby přilákalo návštěvníky, kteří běžně do muzea nechodí, připravuje Moravské zemské muzeum řadu doprovodných akcí, např. Den otců, Army day... Velmi pozitivní je spolupráce s Městským divadlem Brno, kdy návštěvníci letních divadelních představení v Biskupském dvoře měli možnost se zvýhodněným vstupným navštívit i expozice muzea. Tato zkušenost přivedla MZM i ke spolupráci se společností KORDIS JMK, koordinátorem integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje.

Veřejnou dopravu cestuje více než polovina všech obyvatel kraje. KORDIS JMK usiluje o to, aby cestující ve veřejné dopravě v Jihomoravském kraji získali za své jízdné nejen kvalitní přepravu, ale i určité bonusy navíc. Proto založil a rozvíjí slevový program, který umožní držitelům předplatních i jed-

norázových jízdenek získat nejrůznější zvýhodnění, nabídky a slevy. Držitel platné předplatní jízdenky **IDS JMK obdrží slevu ve výši 20 % z plného vstupného**. Různé slevy ale nelze spojovat. KORDIS JMK pro Moravské zemské muzeum zajišťuje propagaci této nabídky ve svých tiskovinách a informačních materiálech, které distribuuje na vlakových a autobusových nádražích i přímo ve vozidlech.

Nejvíce návštěvníků stabilně láká Pavilon Anthropos – v loňském roce to bylo 40 201 osob. Nejpočetnější skupiny návštěvníků MZM jsou dospělí jednotlivci (32 %) a mládež jednotlivci (30 %), kteří přicházejí většinou v rámci individuálních návštěv jako smíšené skupiny (rodiny). Následují třídy základních a za nimi studenti středních škol. Nejvíce navštívené byly v roce 2012 výstavy „Messel on Tour“ (Palác šlechtičen) s 6 232 návštěvníky, „Zlato... symbol moci a bohatství“ (Dietrichsteinský palác) se 7 292 návštěvníky a dále dlouhodobé výstavy v Pavilonu Anthropos – „Zdeněk Burian, viděl světy dávno minulé“ navštívilo 12 473 návštěvníků, výstavu „Umění australských domorodců“ 10 555 návštěvníků.

ATLAS STŘEDU BRNA

PRO VOZÍČKÁŘE

Atlas přístupnosti centra Brna pro osoby s omezenou schopností pohybu vydal magistrát moravské metropole.

Vozíčkářům a jiným osobám, které se nesnadno pohybují, ulehčí orientaci ve městě s přihlédnutím k pohybu těchto lidí v kulturních či veřejných objektech, nákupních pasážích a v ulicích. Atlas mapuje bezbariérové objekty, jaký vchod je možné použít do které budovy, které ulice mají jaká specifika. Též zastávky MHD a dopravní uzly. Ukazuje, kudy a jak je přístup k nim nejjednodušší. Česko – anglické 1. vydání brněnského atlasu pro vozíčkáře vyšlo investicí 98 tis. Kč v nákladu 4000 kusů. K mání je v turistických a informačních centrech, na úřadech práce a v organizacích pracujících s osobami s omezenou schopností pohybu. Atlas je možné si stáhnout z webových stránek www.brno.cz.

Předseda klubu zastupitelů města Brna za KSČM **Pavel Březa** poznamenal: »Vydání atlasu pro osoby s omezenou schopností pohybu magistrátem vítáme jako pomoc těmto lidem. Vedení města by se ale mělo zamyslet nad tím, jak červená místa na mapě, kam se tito lidé např. na vozičku nedostanou, nahradit místy, která budou pro ně alespoň částečně dostupná nebo plně dostupná. Např. některé úřady a především některé zastávky tramvají.«

(vž)

Tibor DÁVID

BOHATÁ MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE JIHMORAVSKÉHO KRAJE

Bohatá je spolupráce Jihomoravského kraje s partnerskými regiony nejen v Evropě a jeho zapojení do mezinárodních sítí. Na časté zahraniční mise vysílá kraj odborníky, podnikatele a zastupitele vždy všech politických klubů samosprávy, včetně KSČM.

S blízkými dolnorakouskými partnery Jihomoravané společně řeší problémy životního prostředí, zemědělství, ochrany krajiny, krizové řízení na úrovni hejtmanství, ale i školství a cizojazyčné vzdělávání. Přidanou hodnotu mu přináší součinnost ve vědě, výzkumu a inovacích vědců zemí střední Evropy – **CENTROPE**. Převážně zemědělský francouzský region **Gers** pod Pyrenejemi má velký zájem o spolupráci středních škol ekonomických a vinohradnických a získání nového know-how. Jihomoravská humanitární pomoc směřuje do **chorvatské Zadarské župy** s pravidelnými podnikatelskými misemi a ve školství s lektorátem českého jazyka v Zadaru. Rozvojová pomoc kraje **Šumadijskému okruhu v Srbsku** dosáhla 80 milionů Kč obnově „mírovým“ bombardováním vojáky NATO zničeného hospodářství a ve školství. Studenti se na lektorátu češtiny v Zadaru naučí česky a pak studují VŠ v Brně. V únoru pojede další jihomoravská výprava do Srbska.

Rozsáhlá spolupráce s **Trnavským a Bratislavským krajem** spočívá v podpoře cestovního ruchu a ve společných

příhraničních projektech spolufinancovaných EU. V současnosti na obou březích řeky Moravy intenzivně pracují na očekávaném vyhlášení Velkomoravského slovanského hradistiště Mikulčice – Kopčany za novou pamětihodnost UNESCO, na rozsáhlé oslavy 1150. výročí příchodu věrozvěstů a tvůrců slovanského písma Cyrila a Metoděje na Moravu a na papežskou návštěvu.

Vedoucí odboru vnějších vztahů Jihomoravského kraje **Čeněk Absolon** informoval, že v současné hospodářské krizi je mimořádně velký zájem jihomoravských podnikatelů umístit své aktivity v Rusku nebo na západní Ukrajině. Obchodní mise i sportovní výpravy směřují za Ural do na plyn a ropu bohatého **Chanty-Mansijského autonomní**

ho okruhu – Jurga. Nižnonovgorodská oblast RF má s Brně hojně výměny studentů filozofické a ekonomickosporávní fakulty.

Mezi řadou dalšími partnerskými vztahy jihomoravští komunisté podporují výuku českého jazyka v **italském regionu Toskánsko** s podporou cestovního ruchu a zejména zapojení regionu do mezinárodních sítí. Jde např. o **projekty SoMoPro**, kdy jižní Morava, jako zatím první region na Východě, láká s mezinárodní finanční pomocí zahraniční vědce (přijeli i z Izraele, Indie či USA) k práci v brněnských vědecko-výzkumných a vývojových parcích. Dobrý projekt, který dosud nemá v cizině vzor ke kopírování, zatím řeší své „*dětské nemoci*,“ poznamenal Absolon. (vž)

Zetor

Ioni nabral dech

Pro skupinu Zetor byl rok 2012 úspěšný. Český výrobce zemědělské techniky dosáhl konsolidovaný zisk před zdaněním 284 milionů Kč. V meziročním srovnání je to o téměř 140 % nárůst, když zisk za rok 2011 činil 118 milionů Kč. Zatímco po špatné privatizaci se Zetor dříve blížil své likvidaci, v posledních letech naopak nabírá druhý dech.

Brněnskému výrobcí traktorů se dařilo v r. 2012 pokračovat v příznivém hospodářském vývoji z posledních let zejména

díky růstu tržeb, který byl pozitivně ovlivněn náběhem nového modelu Forterra HSX i dobrými prodejními výsledky tradičních modelů traktorů a náhradních dílů. »Konsolidované tržby skupiny Zetor dosáhly úrovně 4,4 miliardy Kč, což oproti roku 2011 znamená nárůst o více než 800 milionů Kč, tedy téměř o 24 %. Ukazatel tvorby provozního cash flow, EBITDA, vzrostl o více než 200 milionů Kč na hodnotu 541 milionů Kč a konsolidovaný zisk před zdaněním z tržeb činil 6,5 %, přičemž v roce 2011 to bylo 3,5 procenta,« upřesnil **Petr Veselý**, finanční ředitel Zetor Tractors. Předpokládá, že auditované výsledky hospodaření se od předběžných výsledků nebudou výrazně lišit, výrok auditora očekává v polovině dubna. Novinkám na trhu vévodí od loňska model Zetor Forterra HSX, jehož se do konce roku bylo vyrobilo 405 kusů. Kromě tradičních trhů, jako jsou ČR, Polsko, USA, Skandinávie, Litva nebo Velká Británie, zaměřily zetory také do Bulharska, Alžírsko či Srbska a Iráku. Do zahraničí putuje 92 % výroby.

Příznivý vývoj je očekáván i letos. Předpoklad potvrzuje dosavadní zájem o české traktory. Hlavní trumf pro letošek je nový model Zetor Major, který byl představen loni v listopadu. Menší kompaktní Zetor Major je určen pro majitele menších a rodinných farem. Sériová výroba začne v únoru, do konce roku se počítá s výrobou asi 900 kusů tohoto modelu. (vž)

Hasiči zachránili 1580 lidských životů

Statistiku zásahů jednotek požární ochrany v Jihomoravském kraji za loňský rok zhodnotil ředitel HZS tohoto regionu Jiří Pelikán:

Bezmála 8500 zásahových událostí bylo o devět procent více, než rok předtím. Šlo zejména o technické havárie, požáry a zásahy u dopravních nehod. A to nejvíce v úterý a v sobotu, nejméně v neděli. Nejvíce v březnu a nejméně v listopadu. Nejvíce v Brně a okrese Brno-venkov a nejméně na Blanensku. »Při řešení mimořádných událostí zachránili jihomoravští hasiči 1580 lidských životů a 872 osob evakovali. Dvačtyřicet hasičů se přitom zranilo,« řekl Pelikán.

HZS Jihomoravského kraje eviduje za rok 2222 požárů, což je čtvrtina počtu všech řešených událostí. Škody požárem jsou v kraji za 218 milionů Kč a zachráněné materiální hodnoty přesahují cenou jednu miliardu korun. Při požárech zahynulo v kraji 16 osob a 159 jich bylo zraněno.

Dle slov ředitele Pelikána pražští úředníci zmenšili kvůli nedostatku peněz počet profesionálních hasičů v Jihomoravském kraji a snížili jim mzdy z průměrných 34 na 31 tisíc korun. Přes finanční nouzi se podařilo uvést do provozu novou hasičskou stanicí v Brně-Líšní a další postupně budovat v Mikulově. Při letošním zmrazení mezd i rozpočtu se těší, že dostanou novou drobnou hasičskou techniku za 227 milionů Kč. Také šest nových cisteren a jeden automobilový žebřík. Desítky jednotek dobrovolných hasičů je už žádají, aby jim staré cisterny věnovali.

Mezi zajímavosti patří, že hasiči odborně sundávali 53 lidem z ruky uvázlé prstýnky pomocí jemné řezačky za asistence zdravotníka. Nebo že tišnovská laboratoř HZS vyšetřila na přítomnost metylalkoholu nejvíce riskantních vzorků nápojů v ČR. (vž)

Poslední „úspěch“ Nečasovy vlády – rekordní nezaměstnanost

Téměř denně nás média zásobují výčtem průvihů současné (dokud ještě?) vládnoucí pravicové vlády, která dostává ČR a její obyvatele až na samé dno. Koncem prvního únorového týdne se objevila zpráva, že nezaměstnanost dosáhla neblahého rekordu – je absolutně nejvyšší za celou existenci ČR! Moc na tom nevytěpila ani změna metodiky výpočtu.

Bráno postaru, kdy se počítala míra registrované nezaměstnanosti, dosáhla nezaměstnanost více než deseti procent. Nová metoda porovnává počet uchazečů o zaměstnání ve věku od 15 do 64 let ke všem obyvatelům v tomto věku. Sice podle nové metodiky ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) nezaměstnanost v Česku za leden vystoupala „jen“ na osm procent, ale nic to nezmění na skutečnosti, že bez práce je celkem 585 809 lidí. Meziměsíčně přibýlo téměř 40 500 nezaměstnaných. Nepříznivou situaci podtrhuje fakt, že dále ubylo pracovních míst, jejich počet klesá už od loňského srpna. V porovnání s loňským prosincem je to nárůst o 0,6 procentního bodu. Úřady práce evidovaly ke konci celkem 33 794 volných pracovních míst.

Na jedno volné místo v ČR připadá průměrně 17,3 uchazeče. Regionálně je ovšem situace podstatně horší, tradičně například v okrese Jeseník (13,3 procenta) čeká na jedno místo 123 lidí bez práce. Ještě o něco vyšší byla nezaměstnanost ke konci ledna v okresech Bruntál (14 procent), Most (13,4 procenta).

Pro srovnání, v lednu 2012 činil podíl nezaměstnaných 7,1 procenta. Naopak nejnižší nezaměstnanost je v okresech Praha-východ (3,3 procenta), Praha-západ (3,7 procenta) a Praha (4,4 procenta).

Podle různých analytiků mezi hlavní důvody, proč nezaměstnanost neklesá,

patří neutěšená ekonomická situace Česka i jeho obchodních partnerů. Ta je zapříčiněna vysokou závislostí našich exportérů a importérů na skomírajících trzích a nedává důvod se domnívat, že se situace v dohledné době výrazně zlepší. Částečným řešením je orientace firem na exotičtější trhy, jejichž ekonomika roste.

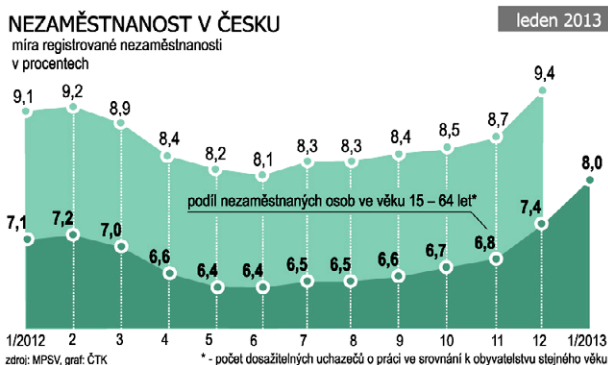
Dalším důvodem jsou sezónní vlivy. Je také pravděpodobné, že některé z pracovních úvazků na dobu určitou nebyly ke

konci roku prodlouženy. Analytici očekávají, že nezaměstnanost poroste až do jara, kdy začnou sezónní práce. V meziročním srovnání však budeme pravděpodobně na vyšších hodnotách než v roce 2012.

Co očekává a hlavně co pro zlepšení stavu míní učinit vláda (nejlépe by učinila, kdyby co nejdříve odstoupila) – o tom média informace nemají.

Řešení, která by přinesla obrát se ostatně od ní čekat nedají. O své neschopnosti, neochotě i nekompetentnosti už dávno přesvědčila většinu občanů. Vypovídá o tom i skandálně nízká, pouze osmiprocentní důvěra, kterou v průzkumech od občanů obdržela. I to je víc než dost jasný argument proto, aby se poroučela!

Tibor DÁVID

Zdroj - <http://media.novinky.cz>

ŠLI PŘED NÁMI

Hynek Konečný – 125. výročí narození

Narodil se 1. února 1888 v Nítkovicích na Kroměřížsku v rodině zemědělského dělníka. Živil se námezdní prací na velkostatku, v továrně na knoflíky a účetnictvím v brněnské posádkové nemocnici. Pro politickou činnost byl propuštěn z práce a působil jako pokladník a zástupce tajemníka KV KSČ v Brně, vydavatel a odpovědný redaktor Dělnické rovnosti, Slovácka, ostravského Dělnického deníku, Stráže lidu a Našeho slova. Pro svou činnost v tisku KSČ byl pronásledován a celkem 27 krát u soudu. V letech 1939-1945 spolupracoval s komunisty ve Státní radě v Anglii a vedl list Nové Československo.

Po návratu do vlasti se podílel na obnově života naší společnosti v oblasti národních výborů, bankovníctví, mlékárenství, byl členem ÚKRK KSČ. Byl vyhledávaným řečníkem na schůzích KSČ, SČSP, Svazarmu. V roce 1963 mu byl udělen Řád republiky. Zemřel 2. dubna 1964 v Brně.

kj

STÁVKA HORNÍKŮ ROSICKO-OSLAVANSKÉHO REVÍRU PŘED 80 LETY

Trvala od 4. listopadu 1932 do 22. února 1933 a její příčinou byla sociální situace horníků – jejich mzdy byly nejnižší ze všech revírů u nás. Po několik měsíců probíhala jednání odborářů s vedením správy dolů o snížení mezd. 23. října 1932 konference 300 delegátů se usnesla: nepovolí-li zaměstnavatelé, jdeme do stávků! Vedení dolů vyhlásilo snížení mezd od 2 do 13 % při výplatě 4. listopadu 1932. A to byl den zahájení stávků. Nejprve vzplanula na dolech Julius a Ferdinand. Bylo třeba získat horníky na dolech Láska boží a Kukla, které obsadili četníci. 9. listopadu 1932 byl ve Zbýšově zvolen Ústřední stávkový výbor složený ze zástupců politických stran. Horníci se rozhodli, že pod vedením tohoto výboru a čelných funkcionářů KSČ a Rudých odborů Josefa Jurana, Františka Bendla a Václava Noska budou bojovat tak dlouho, až zvítězí.

Stávka se stala věcí pracujících jižní Moravy. Vznikl Výbor solidarity, v němž působili architekt Jiří Kroha, literární vědec Bedřich Václavěk, malíř Jaroslav Král, právníci Felix Loria, Richard Fleischner a Immanuel Stern, herečka Nina Balcarová,

tajemník KSČ František Píšek, redaktor Dělnické Rovnosti Josef Lieberzeit, tajemník odborů Josef Kapoun a další.

670 dětí horníků žilo po tři měsíce v brněnských dělnických rodinách. V revíru vznikly společné kuchyně, do nichž byly dováženy potraviny. Uvařily 186 000 obědů, bylo rozděleno 7 654 bochníků chleba, 2 190 balíčků s potravinami o váze 5 kg. Sbírkou ve prospěch stávkujících vynesly přes 160 000 Kč.

Spojené síly vedení dolů, pravicových odborářů, stávkokazů a četníků nakonec stávku potlačily. Stávkový výbor rozhodl stávku ukončit k 22. února 1933. Šlo o největší stávku v našich dějinách délkou trvání, jednotným postupem stávkujících i nebyvalou vlnou solidarity s nimi.

Podrobně o stávce napsal Otakar Franěk v reportáži Šestnáct týdnů v boji, vydala Práce v Praze 1953 a v publikaci Z dějin KSČ v okrese Brno-venkov 1921-1945, vydalo Okresní muzeum Brno-venkov v Ivančicích 1982. Na OV KSČM Brno-venkov je pásmo o revíru a o stávce v délce 50 minut.

Karel JANIŠ

V roce 1952 napsal J. V. Stalin několik statí, které byly v říjnu vydány pod názvem „*Ekonomické problémy socialismu v SSSR*“. Reagoval na diskusi o návrhu učebnice politické ekonomie. Objasnili otázky charakteru ekonomických zákonů, zbožní výroby a zákona hodnoty za socialismu, odstranění protikladu mezi městem a vesnicí, mezi duševní a fyzickou prací i likvidace rozdílů mezi nimi, rozpadu jediného světového trhu a prohloubení krize světové kapitalistické

soustavy, nevyhnutelnosti válek mezi kapitalistickými zeměmi, základních ekonomických zákonů soudobého kapitalismu a socialismu. Zdůraznil význam marxistické učebnice politické ekonomie, odpověděl několika diskutujícím.

V říjnu 1952 se po 13 letech od XVIII. sjezdu VKS/b/ konal XIX. sjezd. Zprávu o činnosti ÚV VKS/b/ sjezdu přednesl tajemník ÚV G. M. Malenkov, nikoliv J. V. Stalin. Sjezd schválil směrnice k 5. pětiletce rozvoje SSSR na léta 1951-5, změnu názvu strany na KSSS, Stanovy KSSS a schválil 11 členů komise v čele s J. V. Stalinem s úkolem přepracovat program KSSS a předložit ho na příštím sjezdu. Sjezd schválil složení ÚV a ÚRK KSSS. J. V. Stalin vystoupil v závěru sjezdu. Poděkoval všem bratrským stranám a skupinám za přání úspěchů, za důvěru, která svědčí o odhodlání podporovat KSSS v jejím boji za světlou budoucnost národů. Tato podpora podle J. V. Stalina je podporou jejího vlastního lidu v boji za zachování míru. Zdůraznil, že od Číny a Koreje až po Československo a Maďarsko se objevily „úderné brigády“ v podobě lidově demokratických zemí a KSSS se snáze bojuje, i práce je veselější. Zvláštní pozornost věnoval J. V. Stalin komunistickým a demokratickým nebo dělnicko-rolnickým stranám, které dosud nejsou u moci. Mají před očima příklady boje a úspěchů v SSSR a v lidových demokraciích. A buržoazie je reakčnější, ztratila spojený s lidem, hodila prapor buržoazně demokratických svobod přes palubu. J. V. Stalin vyzval představitele komunistických a demokratických stran pozvednout tento prapor a vykročit s ním vpřed k získání většiny lidu kolem sebe, chtějí-li být vlastenci své země a stát se vedoucí silou národa, nikdo jiný jej pozvednout nemůže. Ať žijí bratrské strany, ať jsou zdraví vůdcové těchto stran, ať žije mír mezi národy, pryč s podněcovateli války! A všichni povstali, bouřlivý potlesk a volání slávy J. V. Stalinovi bez konce.

O projevu J. V. Stalina na zasedání ÚV KSSS 16. října 1952 vydal svědectví náhradník ÚV KSSS a spisovatel Simonov (viz Seznam knih č. 1). V kratší verzi je uvedl Walter Kerr (viz č. 2), kterou cituji:

„Jeho projev trval hodinu, možná hodinu a půl. Hovořil bez špetky humoru, pevně, téměř výhružně a upřeně se díval do sálu. Nad tónem a obsahem jeho projevu jsme všichni strnuli. Hovořil o tom, jak je starý a že se blíží doba, kdy budou muset v jeho práci pokračovat jiní. Když mi však tato práce byla svěřena, tak ji dělá, řekl ostře, skoro až vztekle. A pak napadl Molotova a obvinil ho ze zbabělosti a kapitulantství. Mluvil o něm dlouho a nelitostně. Z jeho tónu i z jeho slov to vypadalo, že Molotovovi vyhrožuje. Pak přešel k Mikojanovi a jeho projev byl ještě vzteklejší a neuctivější. V sále panovalo těživé ticho. Všichni členové politbyra měli strnulé zkamenělé tváře. Čekali, jestli se po Molotovovi a Mikojanovi vrhne na někoho dalšího. Tváře oněch dvou byly mrtvolně bledé. Pak Stalin začal znovu o tom, že je starý a že už není schopný vykonávat svěřenou práci. Proto zůstane jen předsedou rady ministrů a prosí, aby byl uvolněn z funkce generálního tajemníka strany. Při svém projevu stále zkoumavě hleděl do sálu. Všiml jsem

si, jak příšerně vypadal Malenkov, takový výraz může mít jen člověk, který se cítí smrtelně ohrožen. Jeho tvář, jeho gesta, jeho výmluvně vztažené ruce se přímo modlily k přítomným, aby prosbu soudruha Stalina odmítli. A za Stalinovými zády se ozvala jeho kvapná slova: ‘Ne, prosíme, zůstaňte!’ Okamžitě se přidal sál. Účastníci pléna hlasitě žádali Stalina, aby zůstal ve funkci.“

Podle Simonova Malenkov jako první pochopil, že Stalin čeká na tuto reakci, že se ve skutečnosti vzdát funkce generálního tajemníka nechtěl. Poté předložil návrh, aby předsednictvo ÚV mělo 25 členů a 9 jeho členů by vytvořilo sekretariát ÚV. Molotova a Mikojana Stalin do tohoto orgánu již neuváděl.

13. ledna 1953 zpráva TASSu oznámila, že byla odhalena skupina lékařů-travičů. Z rozhlasu se ozývalo, že sovětský lid proklíná zločineckou bandu vrahů a inspirátoři těchto zaprodanců si mohou být jisti, že odplata si k nim najde cestu. Z Moskvy měli být 5. března 1953 vystěhováni Židé.

J. Fishman a J. B. Hutton /3/ uvádějí, že 1. března 1953 na zasedání ve Stalinově kanceláři Kaganovič navrhl, aby případ lékařů byl vyšetřen zvláštní komisí. Požadoval též zrušit rozkaz k deportaci Židů z Moskvy. Až na Chruščova a Beriju členové předsednictva ÚV tyto návrhy schválili. Kaganovič povstal, ukázal stranickou legitimaci, roztrhl ji a hodil ji Stalinovi do tváře. Stalin sáhl po zvonku, aby zavolal strážné. Nikdo již nevyšel, zda do něj Kaganovič, Mikojan nebo Molotov strčili. Stalin ztratil rovnováhu a udeřil se při pádu o desku stolu. Berija mu pomohl vstát a Molotov naplnil sklenici koňakem a podal ji Stalinovi, který se okamžitě napil. Stalin seděl a naříkal, vyzval přítomné, aby odešli, požádal, aby v místnosti zůstali jen Malenkov a Berija. Zeptal se, kdo mu podal koňak, který vypil? Molotov, odpověděl Berija. Stalin řekl, že s nimi hovoří asi naposledy, má buď 4 hodiny nebo 2 dny života před sebou podle toho, jaký jed mu podal. Pak hovořil o tom, že i když Molotov je z vůdců SSSR nejinteligentnější, má neuvěřitelné zkušenosti, chladnou rozvahu a rozhodnost, je třeba zabránit, aby se stal vůdcem všeho lidu. Kaganovič a Mikojana označil za mírnější vydání Molotova, Vorošilova za loutku. Bulganin a Chruščov se přidali k Molotovovi, ale Chruščov je jediným ze všech, který může být generálním tajemníkem strany. Berijovi řekl, že si nepřeje, aby se stal jeho zástupcem. Má však držet Molotova v šachu. Varoval Malenkov před nadměrným pitím vína a že až nebude žít, bude jeho nástupcem. Zbývající předáci slyšeli rozhovor ve vedlejší místnosti.

J. V. Stalin zemřel 5. března 1953. Malenkov se stal předsedou vlády, Berija ministrem vnitra, Molotov zahraničí, Bulganin obrany, Chruščov měl působit na ÚV KSSS.

Seznam literatury:

- 1) K. Simonov, Očami mojej generácie, nakladatelství Pravda Bratislava 1989, s. 198-208. Autor diktoval texty od února do dubna 1979.
- 2) Walter Kerr, „Obyčejný“ Stalin, nakladatelství BVD 2006, s. 100-101.
- 3) J. Fishman a J. B. Hutton, Soukromý život Josefa Stalina, Práce Praha 1993, s. 110-3.

Dané problematice se věnuje Vladislav Moulis v knize Neobyčejný život Nikity Sergejeviče, Dokořán Praha 2006 a D. Volkogonov, Triumf a tragédie, politický portrét J. V. Stalina, Moskva 1989, česky nebyla vydána.

Životopisné údaje:

Berija Lavrentij Pavlovič 1899-1953, Bulganin Nikolaj Alexandrovič 1895-1975, Chruščov Nikita Sergejevič 1894-1971, Kaganovič Lazar Moisejevič 1893-1991, Malenkov Georgij Maximilianovič 1902-1988, Mikojan Anastáz Ivanovič 1890-1978, Molotov Vjačeslav Michajlovič 1890-1986, Simonov Konstantin 1915-1979, Stalin Josef Vissarionovič 1879-1953, Vorošilov Kliment Jefremovič 1881-1969.

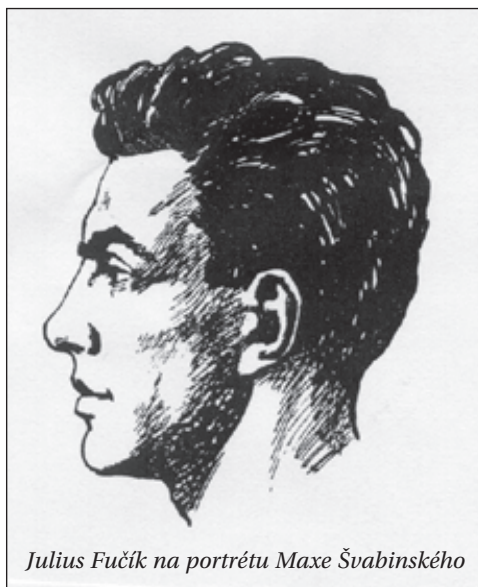
Poslední půlrok života J. V. Stalina byl ve znamení událostí, o nichž píší přímí účastníci i badatelé dokumentů, pokud existují a je k nim přístup. Nakolik odpovídají skutečnému průběhu, je a zůstává otázkou. Víc než uvést údaje z dostupné literatury není možné.

Letos si připomeneme kulaté jubileum narození (*23. února 1903) i úmrtí (+8. 9. 1943) komunistického novináře, autora nejpřekládanější české prózy Reportáž psaná na oprátce Julia Fučíka. Fučík byl krátce po druhé světové válce prohlašován za idol zejména české mládeže, byl propagován někdy až příliš kultovně, zatímco po roce 1990 byl jeho morální příklad znevažován, pomlouván i za cenu lhaní a dokonce někteří komunisté uvěřili hanobitelům jeho odkazu. Je na čase povědět o Fučíkovi pravdu, očistit jej od klevet a nepravd a vysvětlit vše nejasné. V Brně je to třeba vykonat tím víc, že jedna z hlavních šířitelů pravdy, literární historička Alena Hájková, která loni zemřela, má velký podíl na očištění Fučíka od nesmyslů, produkovaných pomlouváči. Její pracovní výsledky jsou však málo známy; byla příliš skromná.

Julius Fučík byl zatčen gestapem 24. dubna 1942 v podstatě náhodou a velký podíl na tom měla lehkomyšlnost jeho odbojových spolupracovníků, kterých se v bytě Jelínkových v Dejvicích sešlo příliš mnoho. Zatýkající nevěděli, na koho narazili, to vyšlo najevo o několik dní později. Fučík měl u sebe falešné osobní doklady a byl maskován plnovousem. Je nesmysl tvrdit, že byl tajným spolupracovníkem policie; to by nebyl tak týrán, jak popsal v Reportáži, a určitě by nevyšlechl „do rána nevydrží“. Že vydržel, je zásluha jeho spoluvězně „táty“ Peška, s nímž byl na cele. Dozorce Adolf Kolínský, Čech ze severní Moravy, který se vydával za Němce a tajně pomáhal více vězňům, mu jednou přinesl útržky papíru a psací potřeby. Fučík dlouhé měsíce nechtěl nic dát na papír, dokud se nepřesvědčil, že se nejedná o provokaci. Až téměř po roce pobytu na Pankráci pochopil, komu pomáhá Kolínský, a pustil se do psaní. Brzy poté převzal úlohu Kolínského, který byl přeložen do jiného úseku pankrácké věznice, český četník Jaroslav Hora, ale celková doba psaní Reportáže od března do počátku června 1943 byla dosti krátká; když se Fučík dověděl, že bude odvezen do Berlína a tam popraven, rychle psaní skončil. Popsané lístky (celkem 167) Kolínský a později Hora vynášeli z věznice ukryté pod natrženou podšívku uniformní čepice a nakonec dopravili do Humpolce, kde v domě Dvorská 23 žili rodiče Jiřiny Závodské, po provdání Bohuslavové; rodina byla napojena na odbojovou skupinu Obrana národa, v roce 1943 sice již odhalenou a zatčenou, Závodští však zatčení unikli. Odtamtud v roce 1945 byla literární pozůstalost po Fučíkovi dopravena jeho vdově Gustě a dle rozhodnutí pracovníků tehdejšího ÚV KSČ, především R. Slánského nakonec vydána v nakladatelství Svoboda. Neštěstím tehdy bylo, že policejní protokoly, odvezené v roce 1943 do Berlína a tam zabaveny Rudou armádou, byly našim badatelům k dispozici až od roku 1954. V době, kdy bylo připravováno 1. vydání Reportáže, považovali někteří část Fučí-

kova textu za pouhé připomínky editorům. Jednalo se o pasáž z poslední připomínky, kdy již Fučík spěchal, protože čekal transport do Berlína. Vysvětluje tu způsob, jak vodil za nos gestapáky ukazováním falešných stop, aby odvedl pozornost do konkrétních představitelů inteligence, o nichž tušil, že by se mohli stát obětí zrady některých slabochů v ilegálním hnutí, z nichž jmenoval především Jaroslava Klecana, krycím jménem Mirka.

Již ve čtyřicátých letech 20. století se vyskytli lidé, kteří z Fučíkovy stručnosti udělali závěr, že skutečnost se lišila od toho, o čem Fučík psal, tedy že Fučík záměrně některá fakta zatajil, a učinil tak proto, že se na něčem, o čem nepsal, domluvil se svými vězniteli. Takto uvažovali nejprve Egon Hostovský a Ferdinand Peroutka, později např. Václav Černý, Drahomír Šajtar a jiní. Chyba těchto úvah byla, že ti, kdož takto mysleli, nevěděli, že i mezi pankráckými vězniteli byli skrytí antifašisté, a už vůbec nevěděli, že nejen v pankrácké věznici byly pokusy písemně dosvědčit hloubku utrpení vězňů. V Brně je záhodno vědět, že i v Kounicových kolejích se našel v pokoji č. 25 na bloku A rukopis dosvědčující, co se dělo pod zámkem věznice. Toto dílo napsané na útržcích toaletního papíru bylo skryto pod parketami podlahy v mezeře rozšířené vězni a našlo se v červnu 1945 na základě upozornění spoluvězňů.

Julius Fučík na portrétu Maxe Švabinského

Charakter Fučíkovy Reportáže je ve světové literatuře ojedinělý a je dán spojením odhodlanosti autora s jeho intelektuální výší a novinářskou zkušeností. Není proto divu, že dílo bylo přeloženo do více než sta jazyků nejen evropských a že Fučíkovo jméno má po světě vynikající zvuk, i když věhlas jeho strýce, Julkova jmenovce, tomu významně pomohl. Skutečnost, že ulice, náměstí, parky a jiná veřejná prostranství, dříve pojmenovaná po Juliu Fučíkovi, byly houfně a nesmyslně přejmenovávány v roce 1990 i krátce později, dosvědčuje jen zabeđenost těch, kteří si nepřáli, aby Fučíkovo jméno žilo mezi lidmi. Kupodivu nikdo z nich si neuvědomil, že existují dva slavní lidé jménem Julius Fučík, strýc hudební skladatel a synovec novinář. A tak zatímco z náměstí Josefa Konečného máme dnes náměstí (Roberta) Konečného a z ulic (Josefa) Hakena jsou ulice (Eduarda) Hakena, stal se z Fučíka-idolu Fučík-„podrazník“ v duchu Havlíčkova verše „dneska tě ctí za svatého, zítra budeš sviňák“. Ve čtyřicátých letech byla tendence dělat z novináře Fučíka modlu (neubráníl se tomu jinak ušlechtilé míněný svazácký Fučíkův odznak), po roce 1990 se objevily tendence naprosto opačné.

Dívejme se proto na Fučíka reálně. Byl to čestný, upřímný člověk, který i v nejtěžších chvílích dával společnosti vše, co byl schopen dát. Byl to však člověk, jeden z nás – nikoliv nadpřirozený hrdina, žádný nadčlověk. Nedělejme z něho boha ani dábla.

❑ **BYLO PŘED VOLBAMI PREZIDENTA REPUBLIKY.** Nestačili jsme se divit již 1. ledna 2013, když ve vile Tugendhat „besedoval“ vrchní mediokrat Václav Moravec s premiérou obou republik. Slovenského několikrát napadal názory slovenské opozice na jeho politiku a dokonce se ho vyptával, zda bude v roce 2016 kandidovat na prezidenta. To už bylo mnoho i pro Petra Nečase. Nejprve Moravec napomenul a začal se chlubit „úspěchy“, které jeho vláda dosahuje. Nezaměstnané jistě potěšilo, že nezaměstnanost u nás je menší, než v ostatních eurozemích. Jak je možné, že vedení televize připustilo zařadit tento pořad vedený tímto způsobem před novoroční projev prezident republiky? Prezident řekl, že končí kapitola našich (ne jeho) životů, materiálně žádná naše generace tak nežila jako dnešní, varoval před našeptávači, konstatoval hluboký příkop mezi vládou a opozicí, vyzval k návratu k tradičním hodnotám, k udržení národní soudržnosti uvnitř rodin, obcí, státu. Na konci projevu ohlásil dílčí amnestii. Pořady televize zaplnily zprávy a reportáže o propouštění vězňů, o šíři a oprávněnosti amnestie. 6. ledna 2013 u Moravce objasnil ministr financí, že vláda provádí amnestii vyhlášenou prezidentem, ale neodpovídá za její důsledky, nevidí důvod pro hlasování o nedůvěře vládě. Podle předsedy ČSSD vláda nese odpovědnost za důsledky amnestie, poněvadž premiér ji spolupodepsal, oběti zločinů se odvolají kvůli odškodnění.

❑ Ústavní soud 4. ledna 2013 potvrdil konání volby prezidenta v původním termínu a 8. ledna 2013 odmítl stížnost Okamury proti potřebným 50000 podpisů. Mediokrat Václav Moravec zpovídal postupně tři trojice prezidentských kandidátů otázkami z oblastí práva, ekonomiky a zahraniční politiky, přímo se zaradoval, když nevěděli, kolik je u nás soudců, velvyslanců, kolik velvyslanectví bylo zrušeno nebo vzniklo. V superdebatě 10. ledna 2013 za účasti všech 9 kandidátů se jich V. Moravec vyptával, kdo financoval jejich kampaň, co by se mělo změnit v prováděcím zákoně volby prezidenta, čím může prezident podkopat hrdost národa, znáte 2. sloku hymny ČR – jedině Franz odpověděl, v jakém autě jezdí prezident a vy po zvolení do funkce prezidenta, kam pojedete do zahraničí, kdy budete hovořit jako prezident, jaké fauly jste zažili v kampani?

❑ Poněvadž hlasování o nedůvěře Nečasově vládě bylo předem jisté, že vláda ho přečká, ČT 24 vysílala 17. ledna 2013 besedu dvou prezidentských kandidátů, kteří postoupili do 2. kola volby, mezi Milošem Z. a Karlem Sch. (MZ a KSCh.). Na otázku MZ, zda KSCh. se vyjádřil, že sudetským Němcům je třeba vrátit jak občanství, tak majetek, KSCh. řekl, že to, co jsme v roce 1945 spáchali, by dnes bylo odsouzeno jako hrubé porušení lidských práv a asi by se tehdejší vláda včetně prezidenta Beneše octla v Haagu, kdyby tam už tehdy existoval soud. Benešovy dekrety není potřeba rušit, protože zanikly přijetím Listiny základních práv a svobod, jsou právně vyhaslé, co se stalo, stalo se a nelze z toho vyvozovat nějaké majetkové nároky; ne-

STŘÍPKY JIŽ LETOŠNÍ

znamená to, že nepodléhají nějakému historickému či majetkovému zhodnocení. Miloš Zeman i Václav Klaus odmítli tyto výroky Karla Schwarzenberga.

❑ KSCh. 20. ledna 2013 řekl, že MZ a V. Klause spojuje společný zájem v okamžiku nouze, doporučil pozorně si přečíst, co opravdu řekl nebo neřekl. KSCh. si velmi pomohl k nepříznivému výsledku volby v 2. kole. Velmi mu též „pomohli“ zejména Věra Čáslavská, když 24. ledna zaslívala MZ, že požádal zločineckou KSČM (?) o podporu nebo když Zdeněk Svěrák hovořil o špinavé cestě za cílem pomoci gulagů. A KSCh. si též naběhl, když se obořil na veterána války, který si dovolil připomenout mu, že dal přednost moci před slibem, že ve vládě nebude společně s J. Čunkem. Vyznamenal se i Václav Moravec, který bral slovo veteránovi.

❑ Počínání vrchního mediokrata v debatách s prezidentskými kandidáty je samostatná kapitola. Využil plně vědomostí, které mu vedení ČT poskytlo – odvádět pozornost od stanovisek kandidátů ke každodenním problémům života občanů. Zatímco moderátoři na TV Nova 23. ledna a 27. ledna na TV Prima se kandidátů dotazovali, Václav Moravec „vyšetřoval“. Jeho počínání zapadalo do nelítostné kampaně, kterou televize, Lidové noviny, Mladá fronta Dnes a Hospodářské noviny rozpoutaly ve prospěch pána lesů, vod a strání a v neprospěch vysočinského důchodce. Do kampaně po boku uvedených médií se

zařadil i Katolický týdeník. Ve 3. čísle z 15. – 21. ledna se pro KSCh. vyslovili kardinál Miloslav Vlk, publicista Roman Joch, ředitel Rádía Proglas Martin Holík, novinářka Petruška Šustrová, teolog Tomáš Halík, podle něhož si máme položit otázku, jak by vypadala vláda a TOP 09, kdyby její negativa nevyvažoval KSCh. a jaká by byla alternativa, kdyby tato vláda padla; prý podle Klause je ZM jediný politik, ale KSCh. je mezi kandidáty jediný státník.

❑ Ve 4. čísle z 22. – 28. ledna 2013 uveřejnil Katolický týdeník výzvu 35 kněží na podporu KSCh. Jsou mezi nimi biskupové Karel Herbst, Jan Konzal, převor břevnovský Prokop Siostrzonek. Jsou přesvědčeni, že je mnohem blíž k sv. Václavovi, sv. Anežce Přemyslovně, Karlu IV., J. A. Komenskému a Boženě Němcové než druhý kandidát. Kardinál Dominik Duka, arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner a biskupové František Lobkowicz a František Radkovský věří, že voliči dají svůj hlas kandidátovi, který jako státník dokáže důvěryhodně reprezentovat naši kulturu a opírá se o vnitřní morální kodex.

❑ V 5. čísle z 29. ledna – 4. února 2013 uveřejnil Katolický týdeník blahopřání kardinála Duky vítězi a anketu pod názvem *Zvítězila kampaň plná lži*. Kněz Marek Vácha uvedl, že vyhrál kandidát, který v kampani vršil jednu lež na druhou, kterému pomohl nenávidný inzerát důstojníka StB, kterého neváhali podpořit Vladimír Remek, Helena Vondráčková, boxer Lukáš Konečný nebo Václav Klaus, kterého podpořila KSČM. Prohrál kandidát, který se v kampani nedopustil jediné lži a kterého podporovala většina umělců a akademických pracovníků (*přešleďli, že je místopředsedou vlády, která škrtá výdaje na kulturu, vědu, vzdělanost, zvyšováním DPH snižuje životní úroveň většiny obyvatel!*).

❑ V 6. čísle z 5. – 11. února 2013 Katolický týdeník uveřejnil velmi kritický komentář pátera Václava Vacka do vlastních řad. 2 čtenáři se kriticky vyjádřili k politické angažovanosti ve prospěch jednoho kandidáta a jeden z nich končí s předplatným KT. (*Podobně by se měli zachovat čtenáři Lidových novin a Mladé fronty Dnes, poněvadž oba deníky v kampani pokračují tentokrát PROTI zvolenému kandidátovi MZ, podporují hnutí Není to můj prezident. A nedělní pořad ČT v poledne by měl nést název Otázky České televize a s jiným uvaděčem!!*)

kj

aneb co přináší divadelní a hudební sezona v březnu a dubnu

Mahenovo divadlo premiéruje (15. III.) hru Králova řeč, podle níž vznikl nejuspěšnější film roku 2010, ověřený mnoha cenami, včetně čtyř Oscarů. Hra z pera scénáristy filmu měla premiéru ve Velké Británii v únoru 2012 v divadle Yvonne Arnaud v Guilfordu. Byla vyvrcholením kariéry dramatika a hollywoodského scénáristy Davida Seidlera. Hra se opírá se o záznamy logopeda anglického krále Jiřího VI. Lionela Loguea. Na prahu 2. světové války léčil koktavost krále, jíž by s patřičným halasem využila nacistická propaganda. Autor vycházel z autopsie. Židovský chlapec ze středních vrstev prchá s rodinou z Londýna před bombardováním roku 1940. V situaci, kdy proti Hitlerovi stála osamělá Británie, rodina emigruje do USA. V lodním konvoji vezoucím rodinu jsou ponorkami potápěny lodě. Od té doby tříletý David Seidler koktá až do svých šestnácti let. Později studuje Cornellovu univerzitu a v Hollywoodu píše scénáře pro Francise F. Coppolu. Autor byl vázán podmínkou zveřejnit hru až po smrti královny matky – manželky Jiřího VI. Kdo ví něco o době, kdy jen Velká Británie byla pro Hitlera překážkou vítězství v Evropě a možná na celém světě, kdo má ve svém okolí někoho postiženého koktavostí a ví jaký boj tyto lidé svádějí při základní komunikaci, po shlédnutí filmu Králova řeč se neubrání dojetí. Bude zajímavé jak se s režijním úkolem vyrovná Martin Stropnický. Reprizovaná (19. III., 5. IV.) Bergmanova Sedmá pečeť v přepisu režiséra Jiřího Nekvasila se opírá o Bergmanův film nastolující základní lidské otázky o smyslu života před tváří smrti. Nosná předloha je citlivě zpracovaná. Role jsou profesionálně odvedené, at hlavní role – rytíře i vedlejší v konstrukci díla zlokové – upalovaná čarodějnice. Je jen otázka zda v době současné hluboké krize ve všech sférách společnosti hra neprohloubí pesimismus diváka.

Městské divadlo na Hudební scéně premiéruje (16. III.) muzikálovou adaptaci románu Zorro chilské autorky Izabel Allende. Jak dříve narozený čtenář správně tuší jedná se o neteř hrdiného prezidenta Chile Salvadora Allende, který zahynul v roce 1973 při obraně prezidentského paláce před pučisty generála Pinocheta. Izabel Allende je představitelkou magického realizmu, jako Gabriel García Marquez a je nejčtenější ze španělských písčích autorů. Zorro v překladu Liška, vlastním jménem Diego de la Vega, je postava přelomu 18. a 19. století, doby osvobozovacích válek států Latinské Ameriky proti španělské nadvládě a vystupuje ve starších literárních dílech i v němém filmu z roku 1920. Bestseller autorky inspiroval hudební skupinu Gipsy Kings, hudebního aranžéra Johna Camerona a scénáristu Stephena Clarka k napsání muzikálu uvedeného v londýnském West Endu v roce 2008. Jde o první divadelní dramaturgii románového příběhu a českou premiéru.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (17. II.) představení Divadla Kalich Motýli. Autor Leonard Gersh se proslavil muzikálem Funny Face z roku 1957, kde byl scénáristou a spolu s Georgem Gershwinem i autorem hudby. V hlavních rolích se tehdy objevili Audrey Hepburn a Fred Astaire. Motýli jsou příběh slepce, který své postižení považuje za samozřejmost. Autor těchto řádků, který si slepotu po nějakou dobu vyzkoušel dodává – v této situaci ani nic jiného nezbyvá. Divadlo na zábradlí

uvede (2. IV.) hru Jiřího Pokorného Domov můj o bezdomovcích bydlicích v hrobce na hřbitově. Jeden nemá spacák a zkusí přeapnadnout pumpu, aby se dostal přes zimu do vězení. Policie se však nedostaví. Za lup pozve své spolubydlící na luxusní sedmidenní pobyt v hotelu Hilton. Víc ke hře přímo ze života není třeba dodávat.

Divadlo Husa na provázku uvádí na Velký pátek (31. III.) Pašije. Jako autor či autoři jsou pod hrou podepsány Lachende Bestien v překladu Smějící se bestie. Tak označoval Čechy K. H. Frank. Podtitul hry zní – Království Boží přichází, přijďte mu naproti do Husy na provázku. Doufejme, že záhadu mezi pseudonymem autorů a tématem hry divák rozluští. Brněnský diskusní kulatý stůl Husa klub – Žijeme Brnem uvede (2. IV.) téma Jak se jezdí brněnským cyklistům? Nutno odpovědět, že riskantně. Je otázka kolik smrtelných nehod bude potřeba, aby brněnský magistrát uslyšel na výtky Centra dopravního výzkumu. Nakonec něco z brněnského života. Z divadla Husa na Provázku vyšel návrh na pojmenování uličky z Petrova směřující na Zelný trh jménem Václava Havla. V zimě se v této uličce, na vyústění klimatizace z Dietrichsteinského paláce Moravského zemského muzea, ohřívají bezdomovci. Že by provázkovští autoři, soutěžící O cenu Konstantina Trepleva, chystali hru o bezdomovcích z uličky Václava Havla, konkurující hře Jiřího Pokorného Domov můj v Divadle na zábradlí?

Divadlo u stolu uvádí (15. III.) zpracování snad nejpůsobivější knihy Jacka Londona Tulák po hvězdách. Jde o skutečný příběh nevinně odsouzeného Eda Morrella, který strávil pět let v samovazbě. Londonovi se podařilo prosadit obnovení procesu a Morrell byl v lednu 1914 z věznic v San Quentinu propuštěn. Odsouzenec na smrt představuje Alfred Strejček a na kytaru improvizuje Štěpán Rak.

HaDivadlo reprizuje (20. III.) Velemarš Wolframa Lotze. Dvaatřicetiletý autor, který obdržel v roce 2011 Kleistovu cenu pro mladé dramatiky, překračuje ve Velemarši hranice divadelních možností a podrobuje divadlo testu, kolik toho vydrží.

Buranteatr uvádí (20. III.) na Stadioně na Kounicově Moliérova Misanropa. Jde o inscenaci v dobových kulisách převyprávěnou současným jazykem improvizujícími herci.

Divadlo Polárka premiéruje (30. III.) hru Moravský Budulínek. Scénáristé Jiří Skovajsa a Zoja Mikotová, která i režíruje, se obrátili k pramenům. Z lidového vyprávění pohádky zaznamenal Josef Stanislav Menšík v Jemnici u Třebíče a tiskem vyšla roku 1856, jako součást Pohádek a pověstí národu moravského sebraných a redigovaných kanovníkem vysehradským Benešem Methodem Kuldou. Sběratel Kulda byl významným moravským vlastencem s úzkým vztahem k rodným Ivančicím. Po Vysehradě vztázel roku 1870 při Svatojánských slavnostech malého Alfonse Muchu. Jeho sbírka pohádek a pověstí je dodnes cenným pramenem pro etnografy, historiky a archeology. Nelze pochybovat o jemné režijní ruce Zoji Mikotové, která se naposled osvědčila v Anderseově Malence v Radosti.

Divadlo Radost premiéruje (1. III.) inscenaci Janky Ryšánek Schmiedtové Za devatero horami. Jedná se o zpracování pohádek O kohoutkovi

a slepičce, O zajíčkovi a lištičce a O řepě určené nejmenším divákům.

Divadelní studio V premiéruje (16. III.) Nezvalův klasický gotický román Valérie a týden divů. O oblíbě díla svědčí Jirešův film z roku 1970 s výpravou Ester Krumbachové.

Divadlo na Orlí premiéruje (23. 25. III.) Smetanovu Prodanou nevěstu. Jde o absolventský bakalářský projekt režiséra Davida Kříže s akcentem na satyru.

Janáčkova akademie uvede (13. III.) v Husově sboru na Botanické Mátlův akademický sbor. Sbor pojmenovaný po dirigentské legendě sborového umění přednese za řízení Jany Moravcové skladby Ilji Hurníka a Petra Ebena.

Brněnská Filharmonie uvede (20. 21. III.) v Besedním domě Symfonický orchestr Konzervatoře Brno. Vítězové absolventských přehrávek uvedou Klavírní koncert č. 2 Camilla Saint-Saënsa a Schubertovu Symfonii č. 5 pod taktovkou Stanislava Kummera. Spolek přátel hudby uvede (9. IV.) v Besedním domě Večer houslových sonát. V podání Josefa Špačka zazní Respighi, Ysaye a Prokofjev.

Velikonoční festival duchovní hudby má v programu několik hudebních lahůdek. V zahajovacím koncertě (24. III.) v Červeném kostele zazní jako úvodní skladba žalm zhudebněný v letech 1931–1932 brněnským rodákem Pavlem Haasem. Málo slychaná je parafráze na podobenství o milosrdném samaritánovi – Kantáta milosrdenství Benjamin Brittena. Účinkovat budou Ars Brunensis Chorus a Komorní filharmonie Pardubice s dirigentem Marko Ivanovićem a sólisty. U sv. Augustina budou provedeny (25. III.) skladby Itala Orlanda di Lassa a Slovince Jacoba Handla Galluse, renomovaným vokálním ansámblem Singer Pur z Mnichova, který se věnuje hudbě pozdní renesance. Gallus jako premonstrát působil na kůru kostela v Zábřovicích. U minoritů zazní (3. IV.) jedno z nejslavnějších oratorií Georga F. Händela Israelité v Egyptě v provedení krakovského souboru staré hudby Capella Cracoviensis. Závěrečný koncert festivalu (7. IV.) v petrovské katedrále uveďe méně známá díla Felixe Mendelssohna Bartholdyho v provedení Českého filharmonického sboru Brno, Filharmonie Brno s dirigentem Andreasem S. Weiserem a sólisty v čele se sopránistkou Martinou Jankovou. Na programu je Mendelssohnův žalm Když vyšel Izrael z Egypta a jásavý hymnus Gloria, který Mendelssohn zhudebnil velice invenčním způsobem.

Kino Art uvádí (17. 18. III.) film mladé litevské režisérky Kristiny Buožytenové z roku 2012 ve francouzské produkci nazvaný Aurora – Mizející vlny. Jde o sci fi s tematikou cestování do lidské mysli – odvěkého snu všech režimů pokoušejících se manipulovat člověka. Labrador (12. 17. 18. III.) je hraný debut z roku 2011 dánské režisérky Frederikke Aspöck, která v roce 2004 získala cenu za nejlepší krátký film v sekci Cinefondation Short Film na MFF v Cannes. Drama o chladných mezilidských vztazích uprostřed nehostinné chladné krajiny získalo Zlatou hvězdu v kategorii nejlepší hraný film na MFF v Marrákeši. Festival Jeden svět (19. - 26. III.) např. uvede deset krátkých filmů, které ukazují různé podoby chudoby. Divák uvidí, zda nepůjde o zástupná témata odvádějící pozornost od jeho současné domácí situace. /V/

Vyšla Šuleřova kniha *Zločinci a kavalíři*

Historický román Petra Šuleře *Zločinci a kavalíři* přichází v těchto dnech na knižní trh z brněnského nakladatelství MOBA. Jeho autor emeritní ředitel Jihomoravského muzea ve Znojmě a Moravského zemského muzea v Brně představil toto své první beletristické dílo na setkání s Klubem novinářů-seniorů jihomoravské regionální organizace Syndikátu novinářů ČR.

Dvoustránkový příběh kriminálních činů se odehrává v letech 1611 a 1612 především v Brně. Tehdejší hejtman moravských stavů Karel starší ze Žerotína, vynikající právník a vzdělaný intelektuál, byl oddaným příslušníkem Jednoty bratrské, což se odrazilo ve výrazně labilnějších vztazích s císaři Rudolfem a Ferdinandem a naopak ve vřelejším vztahu k císaři Matyášovi. Historik PhDr. Petr Šuleř poodhaluje tajemství z období vzájemné nevraživosti dvou habsburských bratrů, tajemství o vraždách všech členů gangu distribuujícího na Moravě padělané mince. Karel starší ze Žerotína vyšetřuje několik kriminálních činů a musí přitom zápasit nejen se zločinci, ale i s překážkami, kladenými mu z nejvyšších míst. Ti velmi mocní se neštítí ani těch nejpodlejších činů. V době, kdy má plné ruce práce s vyšetřováním transportu falešných mincí, mu hofmistr království českého Adam mladší z Valdštejna otevřeně sděluje, že bude dobře, když vyšetřování neuzavře. Že se v něm dostal dost daleko a začíná ohrožovat samotného císaře. A na Žerotínovu námitku, že by to nebyla

řádná cesta práva, se mu dostává odpovědi: „Ne, nebyla, ale... Zkrátka v politice to tak chodí.“ Když se Žerotín táže, jak si to má srovnat se svým svědomím, odpovídá mu Adam vyjádřením: „Ach, zase to svědomí! Pustil ses do vysoké politiky, tak respektuj prosím pravidla!“

„Devadesát procent všech popisovaných událostí se stalo, devadesát procent v knize vystupujících osobností jsou skutečné historické postavy, zbývajících deset procent se stát mohlo“, svěřil se Šuleř novinářům. Dodává jen, že je na čtenáři, aby posoudil, jakou mají nekalé praktiky mocných minulosti životnost, jak jsou nakažlivé.

□ Nakladatelství MOBA vzniklo v roce 1991. Podle vyjádření zástupkyně jeho šéfredaktora PhDr. Ivany Fabiškové vydalo už přes 6000 titulů nejrůznějších žánrů od více než 300 českých i zahraničních autorů. Nyní vydává přes 100 titulů ročně, z nichž více než polovina je od česky píšících autorů, pro něž nakladatelství pořádá každoročně literární soutěže O poklad byzantského kupce a Brněnský dukát.

Bohumil HLAVÁČEK
foto Petr MICHL

MORAVSKÉ ZEMSKÉ MUZEUM LETOS PŘIPRAVUJE

Tibor DÁVID

Pro rok 2013 připravuje Moravské zemské muzeum celkem 23 výstavních projektů, z roku 2012 pokračují 4 projekty, mimo muzeum jsou připravovány 4 projekty. Mezi největší výstavy bude patřit následujících 5 projektů:

○ **Cyril a Metoděj na Velké Moravě. 1150. výročí příchodu věrozvěstů** – historicky orientovaný projekt k výročí příchodu byzantské misie Konstantina/Cyryla a Metoděje na Moravu. Projekt bude mít čtyři části:

1. Výstava **Cyril a Metoděj. Doba, život, dílo.** (Palác šlechticů, 28. března – 29. září 2013). Představí obecně kulturní a společenský fenomén cyrilometodějské mise s důrazem na zásadnost jejího vlivu pro formování českého národního společenství. Špičková historická a archeologická prezentace materiálů z více než půl století trvajících výzkumů MZM a partnerských organizací vztahujících se k Velké Moravě před, v době i po působení věrozvěstů. Zaznamená i cyrilometodějské stopy v hudbě, divadle a literatuře a ohlas cyrilometodějské tradice v lidové kultuře. Součástí bude i výstava fotografií Z Moravy do nepaměti.
 2. Výstava v **Modré u Velehradu** – prezentace vybrané části výstavy v Archeoskanzenu (květen – září 2013)
 3. **Společná výstava Moravského zemského muzea a Muzea umění v Olomouci v Anežském klášteře v Praze**, která bude zahrnovat archeologickou část výstavy (MZM) a část odrážející umělecké reflexe cyrilometodějské tradice ve výtvarném umění (Muzeum umění v Olomouci), říjen – prosinec 2013.
- **O založení, životě a zániku středověké vesnice Bystřec** – výsledek dlouhodobého archeologického výzkumu MZM (Dietrichsteinský palác, 23. dubna – 31. prosince).
- **Dobrodružná Afrika očima cestovatelů** (Pavilon Anthropos, 22. května – 31. prosince 2013). Připravuje Dětské muzeum ve spolupráci s odbornými odděleními. Cílem je přiblížit dětskému návštěvníkovi hravou formou tradiční kultury Afriky a také dějiny cestovatelství.

○ **400. výročí Bible kralické** – vystavení originálu v Dietrichsteinském paláci (10. – 29. září).

○ **Svět tajemných Baltů. Cesty bohů od svatého Vojtěcha po Jagellonce** (Palác šlechticů, od 3. prosince 2013) – pokračování volného cyklu o světových náboženstvích, představí jeden z posledních výhonků evropského pohanství v jeho střetnutí s křesťanstvím. Byl to zápas, ve kterém česko-baltské vztahy sehrály úlohu až nečekanou. Na výstavě se podílejí Litva, Lotyšsko, Estonsko, Polsko.

FAŠANK BRNO 2013

se konal v centru Brna 5. února. Letos už počtvrté. Starobylostí tradici masopustu, kdysi spojenou s oslavou slunovratu obnovil Slovácký soubor Šafrán Brno, který se spolu s dalšími soubory a cimbálovými kapelami snažil obyvatelům moravské metropole připomenout lidové tradice i předěl hospodářského roku na vesnici.

Text a foto: B. Blažková

Sedmdesátiny Víta Závodského

O PhDr. Vítu Závodském, který se 11. února dožil sedmdesátí let, dá se říci, že od vysokoškolských let kráčí ve stopách svého otce, teatrologa prof. PhDr. Artura Závodského, při sledování a hodnocení divadel, a to profesionálních i ochotnických. Setkáváme se na tiskových konferencích i premiérách v brněnském Národním i Městském divadle. Pravidelně s sebou nosí hustě popsaný stolní kalendář, nezřídka hodně písemností a nepamatuji si, že by někdy nevznesl zvědavý dotaz nebo velmi kvalifikované připomínky k chystaným inscenacím. O představeních zpravidla sedávám v jeho blízkosti a vidím, jak je bedlivě sleduje, postřehy a poznámky zapisuje na koleně a má zřejmě natolik dobrý zrak, že přítmí v hledišti mu příliš nevádí. Lze se jen domýšlet, kolik zajímavého materiálu mohlo se tu za půlstoletí nashromáždit.

Počet jubilantových recenzí, medailonků, studií i rozsáhlejších statí v denících, časopisech i odborných periodikách dávno překročil tisícovku. Jen

vizuální badatelna Divadelního ústavu obsahuje 899 záznamů, spojených s jeho jménem a příjmením. Je rovněž autorem Přehledných dějin světového divadla a dramatu a publikace K problematice kritiky v amatérském divadle.

Jubilantovi slouží ke cti, že i po odchodu do důchodu v r. 2007 (přes čtyři desetiletí působil jako respektovaný a oblíbený kantor v oblasti knihovnického školství) neustal ve svých bohatých aktivitách, v intenzivní hodnotitelské spolupráci s řadou moravských divadel, v lektorské a přednáškové činnosti, v působení v odborných porotách a zájmových organizacích i v celostátním měřítku. Pozitivně ovlivňuje vývoj v amatérském divadelnictví předáváním svých encyklopedických znalostí divadelní literatury, divadelních tvůrců i inscenací. Jeho mimořádné zásluhy o amatérské divadlo všech oborů a žánrů vyzdvihl Svaz českých divadelních ochotníků, když mu v roce 2008 udělil své nejvyšší ocenění – Zlatý odznak J. K. Tyla.

Bohumil Hlaváček

Jak zacházíme s naší historií?

Když jsem byl malé dítě, chodil jsem do školy na Křídlovickou a pamatuji si na krásnou kašnu. Tato kašna byla umístěna mezi ulicemi Václavská a Křídlovická. Připomínala historii, kde různí „speditéři“ chodili napojit koně. Pak byla odstraněna a uložena. Po několika letech našla uplatnění a byla instalována na ulici Česká. Mé srdíčko zaplesalo, protože jsem vzpomněl na své dětství. Tato kašna je krásná uměleckým ztvárněním a připomíná šikovnost našich předků. Jaký byl můj úžas, když jsem šel po České v zimním období kolem tohoto díla. Co jsem uviděl mě dorazilo. Nemohl jsem nic jiného než vytáhnout fotoaparát a nafotit stav v jakém bylo. Nebyla provedena zimní údržba a voda zamrzla. Jak je všem známo zmrzlá voda zvětšuje objem a kov se roztrhne. A tato památka bude poškozena věřím, že snad totálně.

Jak je možné, že pověřené firmy města tento stav nemonitorují? To už opravdu nemáme trochu těch peněz v rozpočtu, abychom zakonzervovali tyto památky. Ta lhostejnost se nám vrátí. Tak, jak se chováme ke své historii, v takovém stavu je obrazně společnost. Jen malý příklad s kašnou. I taková, pro někoho, maličkost.

Martin Říha

Podarí se udělat jezdeckou sochu pro Moravské náměstí?

Zadání brněnského magistrátu – vytvořit jezdeckou sochu slavného moravského markraběte a krále římského Jošta Lucemburského – se daří naplnit velmi těžko.

Dle zadání městských konšelů už jsou na Moravském náměstí tři alegorie lidských cností. A to „mírnosti“ v podobě kašny, dále „prozíravosti“ v podobě kovového modelu Brna z r. 1645 a „spravedlnosti“ před budovou Nejvyššího správního soudu. K nim má přibýt alegorie „odvahy“, což má být socha moravského markraběte Jošta Lucemburského na koni. Avšak první výběrové řízení před třemi roky na tuto sochu bylo zrušeno, protože komisí doporučený vítězný návrh hrubě otesaného náznaku jezdce na koni od Máriuse Kotrby se nelíbil ani radním, ani zastupitelům.

Ve druhém loňském tendru zvítězil mezi 21 soutěžními pracemi návrh malíře a sochaře Jaroslava Róny. Model sochy, která má být bronzová, osmimetrová a na kterou je k dispozici skoro sedm milionů korun, je k vidění v Urbancentru ve Starobrněnské ulici. Stát má naproti Nejvyššímu správnímu soudu vedle kostela sv. Tomáše, ve kterém má markrabě Jošt místo svého posledního odpočinku.

Podobu Jošta i koně ale napadají kritici. Moderně řešený model dle nich nebere v úvahu skutečný vzhled historické osobnosti (lze jej poměrně přesně rekonstruovat), ani reálný vzhled koně. Jakýsi rytíř s kopím, a štítem na zvířeti podobném spíše žirafě je údajně přepracovaný návrh jezdecké sochy rytíře pro Jihlavu. Ten se neuskutečnil pro nedostatek peněz. Internetový portál Žít pro Brno, který ironizuje radnici, označuje Jošta za zkorumpovanou osobu. Jeho socha znázorňující „odvahu“ prý bude alegorií „korupce“. Jiní Rónovu dynamicky pojatou sochu naopak chválí. (vž)

Věstonická venuše v British Museum

Kolekci 24 předmětů paleolitického umění půjčilo Moravské zemské muzeum British Museumu pro londýnskou výstavu Ice Age Start (od 7. února do 26. května 2013). Je mezi nimi proslulá soška Věstonická venuše.

Věstonická venuše je nejstarší (asi 29 000 let) a současně velmi hodnotný umělecký předmět z keramiky na světě. Vyvází se velmi zřídka, naposledy v roce 2008. Tehdy se v Naturhistorisches Museum ve Vídni konaly velké oslavy stoletého výročí nález její mladší sestry, Willendorfské venuše z doby před asi 27 000 lety. Je zajímavé, že oolitický vápenec, z něhož je Willendorfská venuše vyrobena, může pocházet ze Stránské skály u Brna.

Věstonická venuše byla nalezena r. 1925 na světoznámém sídlišti kultury lovců mamutů (gravettien či pavlovien) u Dolních Věstonic na Břeclavsku v mocné vrstvě popela centrálního ohniště. Dva dosud neslepené kusy ležely 10 cm od sebe. V ohništi se zřejmě záměrně ničily hodnotné předměty, jak to dokládá několik set přepálených jader a nástrojů z cenného importovaného pazourku. Takové obřady jsou známé od severozápadních indiánů, kteří takto demonstrují svoje postavení a vliv.

(vž)

SOUČÁSTI DŮCHODOVÉ REFORMY BY MĚLO BÝT I ZŘIZOVÁNÍ OSVĚDČENÝCH ODKLADACÍCH BOXŮ, ALE TENTOKRÁT PRO DŮCHODCE U KREMATORIÍ!

Naši březnoví jubilanti

V měsíci únoru oslavili svá životní jubilea ss. **Jiří ČERMÁK** (84) a **Jiřina GARGULÁKOVÁ** (89) – oba ZO 2701, **Zdenek KOVÁŘ** (80), ZO 2901. Dodatečně blahopřejeme.

01. 3. **Marie KNAPOVÁ**, 54 let, ZO 1101
02. 3. **Libuše BŘENKOVÁ**, 78 let, LKŽ, Doc. Ing. **Jan SATORIA**, DrSc., 77 let, ZO 2705
03. 3. **Zdeňka DUDÍKOVÁ**, 80 let, LKŽ
04. 3. **Anděla DOSTÁLOVÁ**, 86 LET, ZO 1508, **Miloslava HORÁKOVÁ**, 80 LET, ZO 1505, **Imrich FARKAŠ**, 69 let, ZO 0305
05. 3. **Oldřich HORÁK**, 86 let, ZO 1505, **Miroslav TRČKA**, 81 let, ZO 2101, **Milada PILÁTOVÁ**, 56 let, ZO 0502, **Jaroslava COUFALOVÁ**, 70 LET, ZO 0305, **Jaroslav POLÁK**, 38 let, ZO 0305
06. 3. **Františka KLIMÁNKOVÁ**, 85 let, ZO 2708, šéfredaktor Echa PhDr. **Karel JANIŠ**, 82 let, ZO 2202, **Jiří HRÁČEK**, 27 let, člen MěV
08. 3. **Josef KUNDERA**, 85 let, ZO 0309, **Jaromír KOCANDA**, 85 let ZO 0600
09. 3. **František PÁLENÍK**, 87 let, ZO 1505, **Růžena MAZALOVÁ**, 85 let, ZO 0316
10. 3. **Vladimír ČEPELÁK**, 93 let, ZO 1508, **Radoslava POLÁKOVÁ**, 62 let, ZO 0502
11. 3. **Helena KRATOCHVÍLOVÁ**, 88 let, ZO 1401
12. 3. **Marie RYNDOVÁ**, 80 let, ZO 0309, **Jana URBÁNKOVÁ**, 52 let, LKŽ, **Marie VESELÁ**, 66 let, LKŽ
13. 3. **Jiří NOVOTNÝ**, 65 let, ZO 0507
14. 3. Ing. **Ladislav NERAD**, 85 let, ZO 2704
15. 3. **Josef HORNÁK**, 89 let, ZO 1505
16. 3. Ing. **Miroslav SLOVÁK**, 86 let, ZO 1101, **Svatava FIALOVÁ**, 75 let, ZO 0305, **Libor JAROŠ**, 31 let, člen MěRK
20. 3. **Vlasta MIKLOVÁ**, 86 let, ZO 0305, **Zdeňka BENEŠOVÁ**, 80 let, ZO 2711
21. 3. **Dagmar VEČERKOVÁ**, 81 let, ZO 1401
22. 3. **Marie ZUSKOVÁ**, 82 LET, ZO 0503, **Marie SAMSONOVÁ**, 79 let, LKŽ, **Karel URBÁNEK**, 72 let, ZO 3023, **Jaroslav BOUDA**, 42 let, ZO 3023
23. 3. **Libuše FRANCOVÁ**, 84 let, ZO 0507, Ing. **Jan MORAVEC**, 87 let, ZO 0419, **Josef LÍZAL**, 83 let, člen MěV, **Hynek HOFMAN**, 81 LET, ZO 2602
24. 3. **Josef HEBNAR**, 83 let, ZO 1101, **Adolf ZATČANSKÝ**, 79 let, ZO 0502
25. 3. **Marie KUKSOVÁ**, 89 let, ZO 0102, **Františka ŠINDELÁŘOVÁ**, 89 let, ZO 1101, **Jaroslav JANČÍK**, 71 let, ZO 3003, **Jaroslav CRHA**, 65 let, člen MěV
26. 3. **Milada MARŠOVÁ**, 87 let, ZO 3023, **Jan HELLINGER**, 75 let, ZO 2301, **Jaroslav BENDA**, 86 let, ZO 1505, **Josef SKOUPÝ**, 79 let, ZO 3023

27. 3. **Roman ČECHOVSKÝ**, 77 let, ZO 1101
28. 3. **Vladimír VALTER**, 85 let, ZO 2101, **Jan SLAVATA**, 69 let, ZO 1401, **Antonín GRUBER**, 66 let, ZO 1401, **Taťána TRŽÍSKOVÁ**, 66 let, ZO 0316, **Pavel SVORA**, 62 let, ZO 3023
29. 3. **Vratislav VEČERKA**, 85 let, MO 1401, **Ludmila KOTOUČKOVÁ**, 59 let, ZO 1505
30. 3. **Jaromír PEŇÁZ**, 85 let, ZO 0419
31. 3. **Božena BUKOVSKÁ**, 90 let, ZO 3004, **Jaroslav NAVRÁTIL**, 70 let, ZO 0316

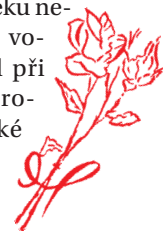
*Všem našim jubilantům děkujeme za práci pro stranu a společnost a přeje-
me do dalších let dobré zdraví a mnoho
spokojenosti v životě. ZO (MO), MíV a MěV
KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.*

V únoru nás opustili

Soudruh **Miloslav BÁBUNĚK**, nejstarší člen ZO KSČM 0102 a talentovaný malíř zemřel ve věku 92 let 8. února tr.

Soudruh pplk. v. v. **Albín URBAN**, člen ZO 3023, zemřel 11. února po dlouhé a těžké nemoci ve věku nedožitých 75 let. Celou vojenskou službu prožil při ochraně vzdušného prostoru naší socialistické vlasti.

Čest jejich památce!
redakce

Ideově teoretická sekce MěV KSČM v Brně zve na

DISKUSNÍ ČVRTEK

který se uskuteční

21. března 2013 od 16 hodin na MěV KSČM.

Téma: "Politika vnitřní bezpečnosti"

Účast přislíbil soudruh **Václav FIŠER**

KOMISE ŽEN ÚV KSČM USTAVENA

Na VIII. sjezdu KSČM v Liberci bylo po bouřlivé diskusi rozhodnuto zřídit Komisi žen při ÚV KSČM. Byly do ní delegovány zástupkyně jednotlivých krajů, vesměs zkušené funkcionářky. Členky nové komise se poprvé sjely dne 19. 1. 2013 do Prahy na ustavující schůzi, kterou zahájil s. Jiří Dolejš. Členky pozdravil a vytvoření komise přivítal. Komise je poradním a iniciativním aktivem ústředního výboru. Hlavní náplní její činnosti je prosazování rovného postavení mužů a žen v rozhodovacích procesech na různých úrovních řízení.

Prvním bodem jednání byla volba předsedkyně. Bez sebemenšího zaváhání byla předsedkyní jednomyslně zvolena s. Soňa Marková, která se právě na sjezdu o vytvoření komise žen nejvíc zasloužila.

Dalším bodem bylo vytvoření a schválení plánu práce na rok 2013. Komise se bude scházet zhruba jednou za čtvrtletí. V meziobdobí se budou členky vyjadřovat k aktuálním genderovým problémům a aktivitám podle potřeby prostřednictvím mailové korespondence.

RNDr. **Jana Vaisharová**, členka komise za Jihomoravský kraj

Výbor národní kultury v Brně Vás srdečně zve na pořad

„KOMORNÍ KONCERT“

(dílo Franze Schuberta)

Úvodní slovo: **Marie Veselá**

Účinkují: **Věra Bakalová** – mezosoprán, prof. **František Kratochvíl** – klavír

Pořad se koná ve středu 27. března 2013 v 16 hodin

v sále Úřadu Městské části Brno-střed, Dominikánská 2

(spojení: tramvaj ulice Husova, výstup na zastávce Šilingrovo náměstí)

*VNK Brno děkuje za spolupráci na tomto pořadu
Svazu důchodců ČR – Městské organizaci Brno.*

Rádi Vás a Vaše přátele přivítáme na této kulturní akci. Vstup volný.

Příští akce: Osvobození města Brna – vzpomínková slavnost na Ústředním hřbitově – duben (datum a hodina bude oznámeno).

Poštovní schránka: VNK Brno, Křenová 67, PSČ 602 00